

VIDA CREIXENT

Dijous 25/02 a les 17'30h (parròquia de sant Antoni).

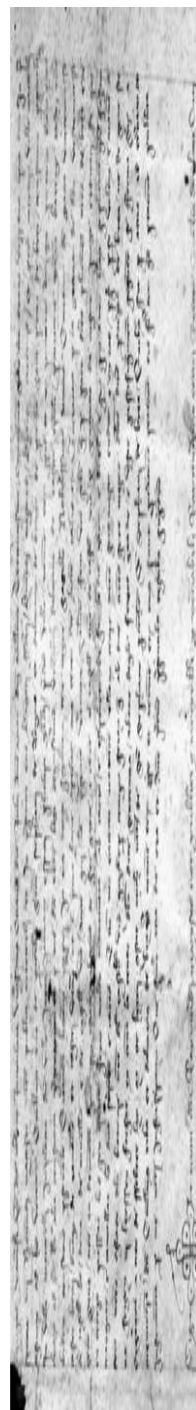
LLEGIM EL PAPA FRANCESC. HOMILIA DEL MIÉRCOLES DE CENIZA 17/02/2021

Iniciamos el camino de la cuaresma. Este se abre con las palabras del profeta Joel, que indican la dirección a seguir. Hay una invitación que nace del corazón de Dios, que con los brazos abiertos y los ojos llenos de nostalgia nos suplica: «Vuélvase a mí de todo corazón»

(Jl 2,12). *Vuélvase a mí.* La cuaresma es *un viaje de regreso* a Dios. Cuántas veces, ocupados o indiferentes, le hemos dicho: "Señor, volveré a Ti después, espera... Hoy no puedo, pero mañana empezaré a rezar y a hacer algo por los demás". Y así un día después de otro. Ahora Dios llama a nuestro corazón. En la vida tendremos siempre cosas que hacer y tendremos excusas para dar, pero, hermanos y hermanas, hoy es el tiempo de regresar a Dios.

Vuélvase a mí, dice, con todo el corazón. La cuaresma es un viaje que implica toda nuestra vida, todo lo que somos. Es el tiempo para verificar las sendas que estamos recorriendo, para volver a encontrar el camino de regreso a casa, para redescubrir el vínculo fundamental con Dios, del que depende todo. La cuaresma no es hacer un ramillete espiritual, es discernir hacia dónde está orientado el corazón. Este es el centro de la cuaresma: ¿Hacia dónde está orientado mi corazón? Preguntémonos: ¿Hacia dónde me lleva el navegador de mi vida, hacia Dios o hacia mi yo? ¿Vivo para agradar al Señor, o para ser visto, alabado, preferido, puesto en el primer lugar y así sucesivamente? ¿Tengo un corazón "bailarín", que da un paso hacia adelante y uno hacia atrás, ama un poco al Señor y un poco al mundo, o un corazón firme en Dios? ¿Me siento a gusto con mis hipocresías, o lucho por liberar el corazón de la doblez y la falsedad que lo encadenan?

El viaje de la cuaresma es *un éxodo, es un éxodo de la esclavitud a la libertad.* Son cuarenta días que recuerdan los cuarenta años en los que el pueblo de Dios viajó en el desierto para regresar a su tierra de origen. Pero, ¡qué difícil es dejar Egipto! Fue más difícil dejar el Egipto que estaba en el corazón del pueblo de Dios, ese Egipto que se llevaron siempre dentro, que dejar la tierra de Egipto... Es muy difícil dejar el Egipto. Siempre, durante el camino, estaba la tentación de añorar las cebollas, de volver atrás, de atarse a los recuerdos del pasado, a algún ídolo. También para nosotros es así: el viaje de regreso a Dios se dificulta por nuestros apegos malsanos, se frena por los lazos seductores de los vicios, de las falsas seguridades del dinero y del aparentar, del lamento victimista que paraliza. Para caminar es necesario desenmascarar estas ilusiones.

«LÒGICA DE L'EVANGELI: SER EMPESOS»

La Quaresma ens permet de posar ordre a la nostra vida. No es tracta d'un maquillatge temporal, d'una simple qüestió estètica, sinó d'anar a fons, als fonaments de la nostra pròpia vida. Parlem d'una conversió sincera, que no és poca cosa, en els temps que corren. La bellesa d'aquest temps de quaresma resideix en les bones oportunitats que se'ns donen per refer el nostre petit món exterior, i el nostre gran món interior. El secret d'aquesta desitjada conversió és que no és una tasca purament humana, voluntarista. L'Esperit Sant ens empeny, com va fer-ho amb Jesús. Déu mateix ens convida, ens acompanya i fa possible que la nostra vida s'obri més i més a l'Amor. Déu vol que l'Amor regni en la nostra vida, i per tant, que no tinguem por d'enfrontar-nos als nostres propis replecs interiors. De fet, només l'Amor, és a dir, l'Esperit Sant, és qui ens permet d'entrar en els nostres deserts i sortir-nos-en plenament renovats. Reconeixem, però, la mandra d'haver de corregir criteris que teníem com molt integrats en la pròpia vida, i que donàvem per bons i inamovibles. Però de fet, els criteris i opcions que volem adoptar per la nostra existència són els de l'evangeli, aquells que ens atorguen convicció per esdevenir testimonis de Déu. «Ha arribat l'hora, i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova». No volem prescindir d'aquells mitjans i pràctiques que ens recomana l'Església per dur a terme una bona preparació per a viure la Pasqua. I a més a més, volem assumir aquella «amabilitat» de la que parla el papa Francesc, en les nostres relacions per reactivar el desig de viure l'Amor i viure des de l'Amor. Tenim una vida, i no volem pas que s'esqueixi de qualsevol manera davant de les innombrables dificultats i contratemps. La volem ben ferma i ben disposada a avançar pels deserts del món i viure una vida sincera. És així com esdevindrem testimonis d'esperança i reconciliació per als nostres contemporanis. Demanem a l'Esperit Sant que ens empenyi de veritat i amb força a una vida de plena confiança en Déu, una vida viscuda entre animals feréstecs i àngels, però cercant i vivint sempre l'Amor.

Mn. Daniel Palau

HORARIS DE MISSA

Dilluns, dimecres i divendres a les 19h. Dimarts missa compartida a les 19h. Dijous adoració al santíssim a les 19h. Dissabte a les 20h. Diumenge missa a les 12h.

INTENCIONS

Dissabte 20: Carme Bacarises Jorba. Rosa María Pintos i família. M^a del Carme Bernal i família. Josep Busquets. Carme Bosch. Montse

Busquets / Diumenge 21: Llorenç Urgellés.

+++++

HORARIS DE MISSA

Dimarts i dijous a les 9'15h celebració de la Paraula. Eucaristia: Dissabte a les 18h i diumenge a les 10'30h.

INTENCIONS

Dissabte 20: Josep Maria Boltà. Josep Morral Termes. Antonia Tortoras. Josep Morral Termes / Diumenge 21: Montserrat Boltà Cañellas. Salvador

Ros i Dolors Roca i família. Joan Ribas. Josep Martí Tor.

+++++

Em preguntes: per què pregar? Et responc: per viure.

Sí: per viure veritablement, cal pregar. Per què? Perquè viure és estimar: una vida sense amor no és vida. És solitud buida, és presó i tristesa. Viu veritablement tan sols qui estima: i estima tan sols qui se sent estimat, tocat i transformat per l'amor.

Com la planta que no fa florir el seu fruit si no li arriben els raigs del sol, així el cor humà no s'obre a la vida veritable i plena si no és tocat per l'amor. Ara, l'amor neix de la trobada i viu de la trobada amb l'amor de Déu, el més gran i autèntic de tots els amors possibles, un amor que va més enllà de qualsevol definició nostra i de totes les nostres possibilitats.

Pregant, ens deixem estimar per Déu i naixem a l'amor, sempre de nou. Per això, qui prega viu en el temps i per l'eternitat. I qui no prega? Qui no prega corre el risc de morir dintre seu, perquè li mancarà més d'hora o més tard l'aire per respirar, el calor per viure, la llum per veure, el nodriment per créixer i la joia per donar un sentit a la vida.

Em dius: però jo no sé pregar! Em demanes: es prega? Et responc: comença per donar una mica del teu temps a Déu.

Al començament, l'important no serà si aquest temps és més o menys, sinó que Tu l'hi donis fidelment. Fixa't un temps per dedicar cada dia al Senyor, i dóna-l'hi fidelment, cada dia, tant quan ho sentis com quan no ho sentis. Cerca un lloc tranquil, on si és possible hi hagi algun signe que evoqui la presència de Déu (una creu, una icona, la Bíblia, el tabernacle amb la presència eucarística...).

Recull-t'hi en silenci: invoca l'Esperit Sant, perquè sigui Ell qui cridi en tu "Abbà, Pare!" Porta a Déu el teu cor, àdhuc si està trasbalsat: no tinguis por de dir-li-ho tot, ni tan sols les teves dificultats i el teu dolor, el teu pecat i la teva incredulitat, sinó també la teva rebel·lió i la teva protesta, si les sents a dintre.

(continuarà)